

Vrste nasprotnikov naše zunanje politike se krhajo in drobijo

JAVNO MNENJE SE NAGIBA K PREDSEDKNIKU.
VETERANSKE KONVENCIJE PODPRLE
NJEGOV POLITIKO. — PREPRIČANJE O
NEMŠKEM PORAZU NARAŠČA

Ze dolgo časa je šlo v naši politiki za vprašanje, ali se bo naše ljudstvo zavzelo za zunajno politiko predsednika Roosevelt, ali pa bo sledilo tako zvani "izolacionist", ki si prizadevalo uničiti predsednikova prizadevanja v njegovi zunanjosti politiki.

Bili so že časi, ko bi se lahko mislilo, da bodo narod, ki je že tretjič izvolil Roosevelta za zunajnega predsednika, potegnili njegovi nasprotniki za sabo.

Toda vrste njihnih pristaev so se začele naposled krahati in drobiti. Predsednikovi sovražniki so čimdalje manj širokoustni. Narod se bolj in bolj nagiba k dejavnemu poglavljaju in nekaj zelo znamenitih pa vplivnih politikov je izpremembo svoje mnenje, ker je čimdalje bolj razvidno, da bije Nemčija boj brez upa zmage. Stiri velike veteranske konvenzioni so odločno in kreko podprle zunajno politiko zvezne administracije.

Capperjeva izjava

Republikanski zvezni senator Arthur Capper iz Kansasa je močno začutil veter, ki piha tam od njegove države — mora do močnejše kakor vsi drugi člani zveznega senata, pa je zadnji teden podal po radiu izjavno, ki je zelo značilna. V njej je sicer ponovno poudaril, da nasprotuje odpremni vojaški sili, dokler se kongres ne izreče za to, in da bo še nadalje podpiral obrambni program. K temu je pa dodal še tole:

"Združene države morajo ostati svoboden, neodvisen in mogočen narod za vsako ceno. Ker je predsednik prešel k januarju (mornarici je ukazal streljati), ga mora v tem podpirati kongres in ljudstvo Zedinjenih držav. Nobene druge poti nimamo v tem oziru."

Gillette in Dewey podpirata Roosevelt

Demokratski senator Guy M. Gillette je govoril za drugo, domnevno tudi izolacionistično državo, in sicer za Iowa, kjer se je Lindbergh še pred nedavno skopal nad Žide, predsednika in Angleže. Senator je dejal, da mora ljudstvo podpirati vrhovnega poveljnika naše vojske, pa naj bo konec že tak ali tak.

Newyorški pravnik Thomas E. Dewey, ki so ga izbrali izolacionisti za predsedniško imenovanje lani, je slično odobril to, kar je rekel predsednik, s čimer je odstranil nekaj dvojnov, ki so jih imeli o njem republikanci Wendella Willkieja od philadelphijiske konvenzioni sem.

Dirksen tudi zabrenkal na druge strune

Sredi zadnjega tedna je tudi republikanski kongresnik Everett M. Dirksen iz Pekina, III., povedal, kak veter je začel vleti v kongresu, ko je dejal, da bi sedaj nasprotovanje predsednikovi politiki gleda

svobode na morju le oslabilo predsednikovo stališče, škodovalo našemu vplivu in ogrožalo narod.

Dirksen je sicer odločno stal ves čas na strani obrambnega programa, a je bil skepien glede na predsednikovo stališče, ki ga je zavzel, ko je dejal, da mora ta dežela razen dejanske vojne storiti vse za poraz Hitlerjeve vojne mašine.

Celo Hoover obrnil Lindberghu hrbot

Peti mož v tej zanimivi vrsti je prejšnji predsednik Herbert Hoover, ki so ga imeli za enega izmed vplivnih pristaev samotega letalca Ch. Lindbergha. Hoover je v svojem čikaškem govoru po radiu pozval narod k edinstvu in pripravljenosti ter dejal, da nimajo prav ne ti, ne oni. Nato je napovedal Hitlerjev padec celo brez vojaškega poraza na evropski celini.

Vsi ti moži so bili tistim, ki bi radi zasejali razdrob med narodom, v kako veliko oporo. Te ne bodo sedaj več imeli in posledice tega se že očitno kažejo.

Lindbergh je naredil tri nedostupljive napake. Ogreval se je za to, da naj Združene države poglobijo Kanado, trdil je, da Hitler nikakor ne more zgubiti, čeprav vse kaže, da ne bo držala ta njegova trditev, in največjega kozla pa je ustrelil, ko se je v svojem govoru, ki ga je imel pred kratkim v Des Moines, znesel nad Židiter s tem hotel zanestti plemenito gongo med narod.

Po izjavah tistih, ki so skušali delati z njim v organizaciji "America First", ima to veliko napako, da se ne mara posvetovati z nikomer, kadar si pripravlja in sestavlja kak govor. Tudi drugače noče poslušati nikoga. Svojih govorov ne predloži svojim zaščitnikom, pa ne morejo nikoli vedeti, kako ga bo polomil prihodnjic.

V zmoti glede Japonske
Vsi tisti, ki so zagovarjali tešljino politiko v zvezi z japonskim vprašanjem, so se stransko motili. Dokler je bila zvezna vlada (Nadaljevanje na 5. strani.)

\$20 ZA ŽIVEGA ALI MRTVEGA

Bitka za Kreto se je končala pred več meseci, ali majhne skupino avstrijskih in novozelandskih vojakov se pa je vedno držalo po divjih gorovih v notranjosti tega otoka. Noč za nočjo se može, kakor je ta anazi prostak, ki ga je videti na zgornji sliki in ki je prispeval na Kreto po nemški zasedbi Grčije, zaganjanje zgora na nemške in laške strate ter pobijojo oddelke okupacijskih sil. Podnevi se skrivajo ter prehranjujo s tem, kar si napleniti ponori, in pa s pičlimi hranili, ki si jih morejo pritrgrati lojalni domačini. Preglavica, ki jo delajo ti anazični četniki okupacijskim oblastim, je že také nezanosna, da je nemško-laško poveljstvo bai sedaj razpisalo nagrado v znesku po 1,000 drahem ali \$20 za vsako navodilo, po katerem bi se dal zasedeti in ujeti en sam prostak, a 10,000 pa za vsakega oficirja. Toda navdih temu, da predstavlja takien znesek naravnost bajno gostavo za krotke gorjance, ki so straino siromašni in ubožni, ni bil doslej niti en sam Anzak še izdan in predan Nemcem od domačinov. To pa ne pomeni nesčas drugega kakor to, da so Svabi in Lahi sila nezačoljeni gostje tudi na Kreti.

PRESOJANJA DOGODKOV DOMA IN PO SVETU

Uradni Washington pravi, da ne bo še dokaj časa nobenega pomembnejšega sporazuma med Združenimi državami in Japonsko, ali napetost pa da le ne prestane popušča.

Fritz Wiedemann, ki je moral kot nacisti konzul pobrati šila in kopira ter iti iz San Francisco, se je predzadnji teden pojabil v Južni Ameriki, zgodko pojdje na Severno Kitajsko za generalnega konzula v Peiping ali pa Tientsin. Kot mojster kovarstev in splet bo Wiedemann prevzel tamkaj delo, ki ga je že začel Walter Fuchs za utrditev močne nacistične organizacije; s tem bo veliko pomagano japonskemu prizadevanju, ki stremi za tem,

Svet je sedaj prvič, odkar je bila Francija premagana, v trdni veri, da bo Hitler zgubil vojno, kakor dajo to razumeti (Dalje na 5. strani.)

da bi se raznetili protiruski nemiri v Vnjanji Mongoliji in na sovjetskem Dalnjem vzhodu. Obenem pa bo ta nacistična organizacija osnovna príprava za uvrstitev Severne Kitajske v očiščeno območje, če bi bila Rusija poražena.

John L. Lewis je odklonil povabilo organizacije "America First", da bi govoril po radiu proti našemu vstopu v vojno.

Mož je še vednobolehen in njevna hči Katarina mora opravljati zastran tega dokaj njegovih poslov.

Svet je sedaj prvič, odkar je bila Francija premagana, v trdni veri, da bo Hitler zgubil vojno, kakor dajo to razumeti

(Dalje na 5. strani.)

Ali bo Kitajska žrtev pobotanja z Japonsko?

Ena najbolj perečih in najvažnejših zadev naše zunanje politike je vprašanje našega sporazuma z Japonsko in naša vladu že pripravlja našo javnost na pobotanje, ki bo doseženo v celoti na podlagi tešljine politike, kakor se je posluževal naš državni vladni oddelki v teku zadnjih štirih let. Tisk je že na delu v tej smeri pravljajo pot takšemu rezolu.

Iz Washingtona prihajajo poročila, ki nam pravijo, da je opaziti znatno popuščanje napetosti med to deželo in Japonsko, kakor je to omenjeno na drugem mestu v tem listu. Tudi se namigava v njih, da pride lahko do poravnave, čeprav ne tako hitro.

Iz Tokia poročajo, da postaja japonska politika zmernejša, kar bi se lahko vzel za dokaz, da prihajajo civilni elementi na površje in v sedlo, kjer je doslej tako neomejeno gospodovala in ukazovala vo-

brambno vodstvo, ki mu povejuje sam japonski cesar. To se navaja za dokaz, da dobivajo civilni elementi premoč nad vojaškimi skrajneži.

Toda dejansko je baš nekaj nasprotnega res. Militaristi so že prav pri kraju s svojo potrežljivostjo, kakor je to povedal predsednik japonske fašistične stranke na velikem javnem shodu v Tokiu. Če Združene države ne sprejmejo Konjevih pogojev v celoti z razkosanjem Kitajske vred, preti vojaška klika strmoglaviti civilno vlado in za vsakogar, ki bi bil za to, da se Japonska umakne iz Kitajske, bi to pomenilo oseben in političen samorom.

Vsekakor je povzeti iz vseh tozadovnih poročil, ki dohajajo iz Washingtona, da si predsednik Roosevelt v državni tajnik Hull na vso moč prizadeva doseči sporazum z Japonsko.

Ali nikakor pa ni verjeti, da bi šla v tem svojem prizadeva-

nju predaleč. Še težje si je mislit, da bi pri tem prodala Kitajsko Japonski.

Toda že samo to, da bi bili vzpostavljeni normalni trgovski odnosi med nami in Japonci, bi tvorilo izdajo Kitajske. Kajti a tem, da je naša dežela ustavila dovozjanje vojnega materiala na Japonsko, je bila Kitajski vprvič omogočena ofenziva, v kateri se je Kitajcem posrečilo iztrgati Japoncem večje kitajsko mesto iz rok. Z obnovljeno tešljino politiko, po kateri bi bilo Japonski zopet dovoljeno dobivati tisti tako krvavo pogrešani vojni materijal iz naše dežele, bi bil zadan bud udarec hrabri Kajškovi vojski, ki je bojevala boj za nas in zase v teku zadnjih štirih let. Taka tešljina politika bi ne bila nič drugega kakor sramotna uklonitev grožnjem japonskih militaristov in pa novi člen v verigi diplomatskih zmag, ki jih dobivajo nasilni na rova demokracij.

Načela ostanejo ista

Načela SNPJ ostanejo ista kot doslej in Prosveta mora biti urejevana v njih duhu. Sprejeti pa je nova določba, po katerej ima glavni odbor pravico določati politične smernice Prosveti. Dosedaj jih je določevala konvencija s posebno resolucijo. Vzrok za to določbo je, ker lahko nastane v času štirih let v političnem življenju dežele lu, Wash.

NOVI GLAVNI ODBOR SNPJ POVEČAN ZA SEDEM ČLANOV

PRIPOROCILA ZA SPREMEMBO IMENA NISO DOBILA OPORE. — POMOZNA AKCIJA ZA STARI KRAJ ODOBRENA. — EVELETH BO PRIHODNJE KONVENČNO MESTO. — NOV SKLAD ZA STARE IN ONEMOGLE ČLANE

Tisti, ki so verjeli, da bo dvanajsta redna konvencija SNPJ skončala v enem tednu, so spoznali, da je to nemogoče. Pričela se je 13. septembra. Ta teden je dokončala s pravili, resolucijami in raznim drugim delom, glavna točka zanimanja pa so volitve v glavnem odboru.

Prosvetna matica indorsirana

Konvencija je soglasno sprejela resolucijo, ki izjavlja, da SNPJ podpira kulturne ustanove kot so Prosvetna matica, Cankarjeva ustanova, Progresivne Slovenke, Slovenski narodni muzej v Clevelandu, in tiste pevske zbrane ter druga kulturna društva, ki delujejo v smislu principov SNPJ.

Dalje je indorsirala pomožno akcijo za staro kraj in določila v pomožni sklad \$5,000. Sklenila je tudi, da SNPJ načrti sta izvod Z. Novakovega besednjaka.

Spremembe v pravilih

V novih pravilih je precej sprememb, a urednik pa se mora ravnati po konvenčni resoluciji, čeprav bi ta vsled novih razmer izgubila svoj smisel.

Rovrhovni zdravnik spet član glavnega odbora

Odbor za pravila pod predsedstvom Math Turka iz Chicago je predlagal, naj se doda glavnemu odboru še sedem članov. V glavnem uradu sta pa novem dve službi več, namreč podtajnik in pa direktor mladinskega oddelka v pospeševanju varnostnih postopanj.

Zasnovanih z Rudniškega urada, da bi jih uveljavil in uvedel po rudniških.

Dolgo vrsto let so Združeni premagari v Ameriki poskušali pridobiti kongres za to, da bi sprejel predlog za zvezno rudniško nadzorovanje, po kateri naj bi bila določena somerna jurisdikcija z državnimi rudniškimi oddelki v pospeševanju varnostnih postopanj.

Poleg osebja za zvezno nadzorovanje, ki bo začelo poslovati dne 1. oktobra letos, bodo v vse

osnovne in okrožne mezdne podobe, ki so že sklenjene in ki

so že v fazi pogajanja, uključene določbe za krajevne rudniške varnostne odseke, da bo do pazili na izpolnjevanje državnih in zveznih rudniških zakonov.

La Guardia imenovan za županskega kandidata

Dne 16. septembra so se vršile v newyorskem mestu pribrane volitve in sedanji župan F. H. LaGuardia je zmagal na republikanskem volilnem listku, na katerem se je potegoval za nominacijo tudi še John R. Davies. Ta je dobil 48,659 glasov, med tem ko je za sedanjega župana oddalo svoj glas 61.776 volilcev in volilk. Župan je bil tudi še na volilnem listku Fudžiske stranke in Ameriške delavške stranke brez tekme.

La Guardia bo imel v novembarskih volitvah, ko se bo potegoval za tretjo službeno dobo mestnega župana, demokratske imenovanca okrožnega pravdnika Williama O'Dwyera za nasprotnika.

Odbor za plače je konvenciji predlagal, naj ostanejo plače izvrsilnih odbornikov iste sedaj. G. predsednik in gl. tajnik prejemata po \$60 na teden, blagajnik in urednik po \$55 in ostali po \$50 na teden. Tudi odbornika v novih službah bosta prejemala po \$55 na tedensko.

Odbor za plače je imel glede dnevnih članov konvencije dva predloga. Predlog manjšine je določil \$11, in predlog večine \$12 na dan. Sprejet je bil slednji z veliko večino. Kadar so člani gl. izvrsilnega odseka po uradnih opravkih izven Chicago, dobre poleg redne plače in voznine še \$5 doklade na dan.

Plače po starem

Odbor za plače je konvenciji predlagal, naj ostanejo plače izvrsilnih odbornikov iste sedaj. G. predsednik in gl. tajnik prejemata po \$60 na teden, blagajnik in urednik po \$55 in ostali po \$50 na teden. Tudi odbornika v novih službah bosta prejemala po \$55 na tedensko.

Odbor za plače je imel glede dnevnih članov konvencije dva predloga. Predlog manjšine je določil \$11, in predlog večine \$12 na dan. Sprejet je bil slednji z veliko večino. Kadar so člani gl. izvrsilnega odse

PROLETAREC

LIST ZA INTERESE DELAVSKEGA LJUDSTVA.

IZHAJA VSAKO SREDO.

Izdaja Jugoslovanska Delavska Tiskovna Družba, Chicago, III.

GLASILLO JUGOSLOVANSKE SOCIALISTIČNE ZVEZE

NAROČNINA v Zedinjenih državah za celo leto \$3.00; za pol leta \$1.75;

za četrti leta \$1.00.

Inozemstvo: za celo leto \$3.50; za pol leta \$2.00.

Vsi rokopisi in oglasi morajo biti v našem uradu najpozneje do pondeljka popoldne za priobčitev v številki tekočega tedna.

PROLETAREC

Published every Wednesday by the Jugoslav Workmen's Publishing Co., Inc. Established 1906.

Editor... Frank Zaitz
Business Manager... Charles Pogorelec

SUBSCRIPTION RATES:

United States: One Year \$3.00; Six Months \$1.75; Three Months \$1.00.
Foreign Countries, One Year \$3.50; Six Months \$2.00.PROLETAREC
2301 S. Lawndale Avenue CHICAGO, ILL.
Telephone: ROCKWELL 2864

Dve dragoceni priznanji

Letos se je v tej deželi obhajal narodni Delavski praznik na dan 1. septembra, ker je bil to prvi pondeljek v tem mesecu.

To praznovanje je bilo sila pomenljivo že zastran tega, ker je kaj takega v sedanjih razvrtnih in nesrečnih razmerah izključeno in nemogoče domala v vsaki drugi deželi na svetu.

Demokracija se diha svobodo sedaj skoro edino v Zdrženih državah in delavsko gibanje ima v njih še vedno docela proste roke.

Na dan letosnjega Delavskega praznika je imel predsednik Roosevelt po radiu govor, ki je bil z ozirom na njegovo stališče do dela najjasnejši, kar jih je doslej še govoril v naši javnosti. Da, bil je naravnost zgodovinskega pomena in prav nič se nam ni treba več čuditi, če ga Lindberghi, Wheelerji, Fishi, Tafti in industrijski Burboni tako nazarensko sovražijo in črtojo. Obenem pa nam je sedaj lahko tudi popolnoma jasno, zakaj stojijo silne ameriške ljudske množice — delavci, kmetje, poklicni ljudje in srednji sloji, ki prejemajo plačo po nizki platični lestvici — z dušo in telesom ob njegovih strani v tej trajenih dobi svetovne zgodovine.

Med njegovimi nasprotniki bi bilo treba pač podnevi z lujo iskati tiste, ki bi odobrili in podpisali tiste njegove jasne in odkrite ekonomične resnice. Le malo bi se jih celo v skupini, ki si upa paradirati pod "progressivnim" praporom, tako odločno potegnilo za pravice svobodnega delavstva kot nečljujivega dela ameriške revolucionarne dediščine, kakor se je potegnil predsednik Roosevelt na dan letosnjega Delavskega praznika.

Predsednik je med drugim dejal:

"Mi vemo, da je svobodno delavstvo temelj deluječe demokracije. Znano nam je, da so očitne diktature najprej odpravile načela in merila, ki si jih je moglo delo uveljaviti za svoj obstoj in napredek.

"Strokovni unionizem je prepovedana filozofija pod temi nasilnimi in pokončevalnimi diktatorji. Kajti strokovni unionizem zahteva popolno svobodo izražanja in mirnega zborovanja. Strokovni unionizem je pomagal vsakomur, ki dela, na mesto primerne dostojnosti.

"Sedanj položaj delavstva v Zdrženih državah kot spojne enote v življenju naroda ni prišel kar tako slučajno. Bil je posledica razvojnega procesa demokracije na delu.....

"Nobena skupina ameriških ljudi ni jasno uvidela, kaj pomeni nacijsko zagospodovanje sveta za nihino življenjsko merilo, nihino svobodo in nihino življenje, kakor baš organizirano delavstvo. Nobena skupina nima večje nagrade v porazu nacizma, v ohranitvi temeljnih svobočin, v nadaljevanju demokracije širom po svetu. Mnogokrat smo že dosegli; treba pa nam je dosegči še neskončno več.

"V veliki nalogi, ki jo imamo pred sabo, ne smemo oklevati, se ne moremo obotavljati. Obramba ameriških svobočin mora imeti prednost pred vsakim osebnim ciljem, pred vsako osebno koristjo.

"Naj bi bilo na dan kakega Delavskega praznika v prihodnosti mogoče kakemu bodočemu predsedniku Zdrženih držav reči, da smo opravili svoje delo vestno in dobro!"

Tako je govoril predsednik Zdrženih držav na dan letosnjega Delavskega praznika ter odkrito in brez vsakršnih ovinkov priznal delavstvu pravice, ki mu gredo po njegovi sila važni vlogi v razvoju vsakega naroda in vsake dežele.

Nekaj sličnega je povedel in priznal isti dan angleški delavski minister Ernest Bevin, ki je ena najpomembnejših osebnosti v gibanju angleškega delavstva. Obrnivši se do ameriškega organiziranega delavstva je dejal, da so se angleški delavci odločili s pomočjo ameriškega dela potoliči Hitlerja na polju pridobivanja in proizvajanja. Delavski cilji so slični po celiem svetu, je dejal. Angleško delavstvo se bi ne borilo v kaki vojni, ki bi stremela za cilji politične in ekonomične grabežljivosti... Delavci se ne morejo nikoli pospeti do svoje popolne moči potrežim, ki se naslanja na samodrštvo ali diktaturo. Svoj popolni razmah morajo dosegči s pomočjo delavskega gibanja, organiziranega in združenega v sistem svobodne demokracije. Strokovne unije odpravljajo tisto, kar cepi človeštvo. Ome združujejo vse ljudi neozirajo se na pleme, polt ali vero... Ali je mogoče, da bi pustilo ameriško delavstvo del velikih delavskih trum v tej horbi na cedilu? — vprašuje angleški delavski voditelj na koncu svojega govorja.

Ameriško delavstvo prav dobro ve, kaj vse bi izgubilo, če bi zavladal nacizem po svetu. V svesti si je svoje velike naloge, ki jo ima pred sabo, in se v polni meri zaveda dolžnosti, ki jih ima do samega sebe in do dežele, v kateri uživa dobrine svobodne demokracije. Zategadelj se je pa tudi zavezlo za popolno pomoč vsem tistim, ki se sedaj borijo proti hitlerizmu, največemu zлу človeškega rodu, po pretežni vecini, čeprav jih je žal nekaj med njimi, ki se tako radi pajdašijo. Hitlerjevimi pristaši in somišljeniki.

Predsednik Roosevelt in Bevin sta vsak v svojem govoru

NEKOLIKO POGLEDA V ZGODOVINO GLEDE BORBE ZA JUGOSLOVANSTVO

Kdo so bili konstruktivni znanilci zedinjenja jugoslovanskih narodov v prid njihne vzajemnosti in svobode, kulture in blagostanja?

Obuditev spomina na konferenco jugoslovanske socialne demokracije, ki se je vršila leta 1909 (pred dvaintridesetimi leti) v Ljubljani

(Nadaljevanje.)

Sodr. Anton Brusa (Praga), izvaja paralelo med jugoslovanskim in češkim proletariatom; obadvira izražata iz enako težkih okolnosti, vsak korak k osvoboditvi je težko in kravo pridobljen. Naša buržauzacija nam podnika narodno izdajstvo, kakor se dogaja i vam; imenuje nas nedomoljube, ker ne dopuščamo zlorabe delavstva v šovinistične svrhe. Internacionalo stališče je trdina granitna podlaga našega dela, naših bojev in naših uspehov; pred 12 leti so nas izobčili iz naroda zaradi protidržavno-pravnega proglaša, toda okreplili smo se in postali smo mogočni, ko smo po ruski revoluciji izvajali si, splošno in enako volilno pravico. Pri zadnjih volitvah smo dobili 37% vseh čeških glasov in 22 mandatov — vsekakor sijajna proletarska zmaga. Toda še večjo radost, še presenejši ponos nam je obudil popolni poraz, ki smo ga doživeli pri ožjih volitvah: vsa protijudajska in narodna šovinizma je enoto nastopala proti nam, in s tem sijajno dokazala, da smo zvesto izvajali svoj mednarodni, socialistični in demokratični program. Narodno vprašanje Balkanu ne obstaja v oddaljenejših narodov; preprečili ste se, da je bila v besedah vseh govornikov ena vidilna misel, in če bi bili govorili proletarski zastopniki drugih narodov, bi bili slišal enake temeljne misli. Socialna demokracija odpravila temelj krivice, ne le krivčna znamenja in gradni poslopje enake pravice za vse brez razločka vere in jezika. Od dane do dne postaja realnejša moč, ki pred njo trepeče buržauzija vseh narodov. Ni več daleč čas, ko bodoča ljudstvo in socialna demokracija ena beseda, en pomen. — Ne daleč od nas zboruje stranka, ki se imenuje "ljudska". Kakšna resnoba tiči v teh ljudeh, je razvidno iz komičnosti predmeta, ki o njem razpravljajo. Dr. Sušteršič in dr. Krek razlagata radovedenjem moškega in ženskega spola škofe svinskih bukvic. Drugi tabor, t. zv. liberalni ni za lajsi; za reklamo svojim shodom ne vedo boljšega kot škofovo rdečo brošurico. Sramota bi bila za nas, če bi v našem narodu ne bilo ljudi, ki se zanimajo za resnične zadeve. V tem trenutku, ko je zatiranje in uničevanje ljudstva z draginjo in lakoto na dnevnem redu, ko jugoslovansko ljudstvo ne ve, kje dobiti košček kruha, v tem trenutku slepe naši politični ljudstvo z narodnimi frazami in pa — škofovimi brošuricami. — Jugoslovenstva si niso izmisli socialni demokrati: realnost je, ki lahko nosi to ali drugo ime. Buržauzija se je tudi v tem vprašanju izkazala jalova. Kam je deselo jugoslovansko vprašanje v 100 letih, odkar je Vodnik pel: Ilirija, vstani! Fraza je bila, ko je bila izgovorjena in je fraza ostala. Ta gospoda ima časa dovolj, da si izmišlja razne državne tvorbe, toda delavski razred ne utegne čakati na urešnjenje meščanskih državno-pravnih ideologij. Zbrali smo se, govoreči hrvatsko, srbsko, slovensko, ker vemo, da tako ne moremo več naprej živeti, ker ni nikogar, ki bi nam hotel pomagati do poštenega življenja. Socialna demokracija je spožnala, da se ne more zanašati na buržauzijo, zato je vzel tudi to vprašanje v svoje roke. — Značilno je, da so vsi govorniki pri obdelovanju narodnega vprašanja pričali do triplizma. S tem je doživelva banrot in sijajno dokazala svojo absolutno nesposobnost za rešitev jugoslovanskega narodnega vprašanja. Proletariat se ne da zapeljati v vrtine meščanske politike. Herceg-Bosna je anektirana, in sedaj se avstrijski kapitalizem in ogrski fevdalizem prerekata, čeprav plen da naj postane. Dežele se dajo anektirati, narodi se ne dajo anektirati. Aneksijo vprašanje za nas še ni rešeno: rešile ga ne bodo velevlasti, narod sam mora odločiti svojo usodo. Svetišči in sovražniki so delajo iz Hrvatov in Srbov dva naroda, toda ne hrvaški, ne srbski proletariat nimata interesa na teh prepirih. Jugoslovenstvo zadobiva od dne do dne na pomenu in je že danes element za revolucioniranje Avstro-Ogrske. Proletariat, ki ne pozna historičnega državnega prava, mora živeti v zločinom, ki ga uganja buržauzija vsepošod, da zapelje

proletariat na kriva pota narodnega šovinizma. Naša stranka, ki je zrasla pod najhujšo perzekucijo birokracije in buržauzije, je razbilila državno-pravno ideologijo, ki je desetletja tvorila podlago češke meščanske politike in nesreča češkega naroda. Naša protidržavna izjava: leta 1897 je ustavila naš razvoj: leta 1900 smo izgubili vse državno-zbirsko mandate, radi smo jih izubili v boju proti narodnemu šovinizmu, proti narodni vražji in ponosni smo na to. Okrepili smo se in postali smo mogočni, ko smo po ruski revoluciji izvajali si, splošno in enako volilno pravico. Pri zadnjih volitvah smo dobili 37% vseh čeških glasov in 22 mandatov — vsekakor sijajna proletarska zmaga. Toda še večjo radost, še presenejši ponos nam je obudil popolni poraz, ki smo ga doživeli pri ožjih volitvah: vsa protijudajska in narodna šovinizma je enoto nastopala proti nam, in s tem sijajno dokazala, da smo zvesto izvajali svoj mednarodni, socialistični in demokratični program. Narodno vprašanje Balkanu ne obstaja v oddaljenejših narodov. Ni več daleč čas, ko bodoča ljudstvo in socialna demokracija ena beseda, en pomen. — Ne daleč od nas zboruje stranka, ki se imenuje "ljudska". Kakšna resnoba tiči v teh ljudeh, je razvidno iz komičnosti predmeta, ki o njem razpravljajo. Dr. Sušteršič in dr. Krek razlagata radovedenjem moškega in ženskega spola škofe svinskih bukvic. Drugi tabor, t. zv. liberalni ni za lajsi; za reklamo svojim shodom ne vedo boljšega kot škofovo rdečo brošurico. Sramota bi bila za nas, če bi v našem narodu ne bilo ljudi, ki se zanimajo za resnične zadeve. V tem trenutku, ko je zatiranje in uničevanje ljudstva z draginjo in lakoto na dnevnem redu, ko jugoslovansko ljudstvo ne ve, kje dobiti košček kruha, v tem trenutku slepe naši politični ljudstvo z narodnimi frazami in pa — škofovimi brošuricami. — Jugoslovenstva si niso izmisli socialni demokrati: realnost je, ki lahko nosi to ali drugo ime. Buržauzija se je tudi v tem vprašanju izkazala jalova. Kam je deselo jugoslovansko vprašanje v 100 letih, odkar je Vodnik pel: Ilirija, vstani! Fraza je bila, ko je bila izgovorjena in je fraza ostala. Ta gospoda ima časa dovolj, da si izmišlja razne državne tvorbe, toda delavski razred ne utegne čakati na urešnjenje meščanskih državno-pravnih ideologij. Zbrali smo se, govoreči hrvatsko, srbsko, slovensko, ker vemo, da tako ne moremo več naprej živeti, ker ni nikogar, ki bi nam hotel pomagati do poštenega življenja. Socialna demokracija je spožnala, da se ne more zanašati na buržauzijo, zato je vzel tudi to vprašanje v svoje roke. — Značilno je, da so vsi govorniki pri obdelovanju narodnega vprašanja pričali do triplizma. S tem je doživelva banrot in sijajno dokazala svojo absolutno nesposobnost za rešitev jugoslovanskega narodnega vprašanja. Proletariat se ne da zapeljati v vrtine meščanske politike. Herceg-Bosna je anektirana, in sedaj se avstrijski kapitalizem in ogrski fevdalizem prerekata, čeprav plen da naj postane. Dežele se dajo anektirati, narodi se ne dajo anektirati. Aneksijo vprašanje za nas še ni rešeno: rešile ga ne bodo velevlasti, narod sam mora odločiti svojo usodo. Svetišči in sovražniki so delajo iz Hrvatov in Srbov dva naroda, toda ne hrvaški, ne srbski proletariat nimata interesa na teh prepirih. Jugoslovenstvo zadobiva od dne do dne na pomenu in je že danes element za revolucioniranje Avstro-Ogrske. Proletariat, ki ne pozna historičnega državnega prava, mora živeti v zločinom, ki ga uganja buržauzija vsepošod, da zapelje

proletariat na kriva pota narodnega šovinizma. Naša stranka, ki je zrasla pod najhujšo perzekucijo birokracije in buržauzije, je razbilila državno-pravno ideologijo, ki je desetletja tvorila podlago češke meščanske politike in nesreča češkega naroda. Naša protidržavna izjava: leta 1897 je ustavila naš razvoj: leta 1900 smo izgubili vse državno-zbirsko mandate, radi smo jih izubili v boju proti narodnemu šovinizmu, proti narodni vražji in ponosni smo na to. Okrepili smo se in postali smo mogočni, ko smo po ruski revoluciji izvajali si, splošno in enako volilno pravico. Pri zadnjih volitvah smo dobili 37% vseh čeških glasov in 22 mandatov — vsekakor sijajna proletarska zmaga. Toda še večjo radost, še presenejši ponos nam je obudil popolni poraz, ki smo ga doživeli pri ožjih volitvah: vsa protijudajska in narodna šovinizma je enoto nastopala proti nam, in s tem sijajno dokazala, da smo zvesto izvajali svoj mednarodni, socialistični in demokratični program. Narodno vprašanje Balkanu ne obstaja v oddaljenejših narodov. Ni več daleč čas, ko bodoča ljudstvo in socialna demokracija ena beseda, en pomen. — Ne daleč od nas zboruje stranka, ki se imenuje "ljudska". Kakšna resnoba tiči v teh ljudeh, je razvidno iz komičnosti predmeta, ki o njem razpravljajo. Dr. Sušteršič in dr. Krek razlagata radovedenjem moškega in ženskega spola škofe svinskih bukvic. Drugi tabor, t. zv. liberalni ni za lajsi; za reklamo svojim shodom ne vedo boljšega kot škofovo rdečo brošurico. Sramota bi bila za nas, če bi v našem narodu ne bilo ljudi, ki se zanimajo za resnične zadeve. V tem trenutku, ko je zatiranje in uničevanje ljudstva z draginjo in lakoto na dnevnem redu, ko jugoslovansko ljudstvo ne ve, kje dobiti košček kruha, v tem trenutku slepe naši politični ljudstvo z narodnimi frazami in pa — škofovimi brošuricami. — Jugoslovenstva si niso izmisli socialni demokrati: realnost je, ki lahko nosi to ali drugo ime. Buržauzija se je tudi v tem vprašanju izkazala jalova. Kam je deselo jugoslovansko vprašanje v 100 letih, odkar je Vodnik pel: Ilirija, vstani! Fraza je bila, ko je bila izgovorjena in je fraza ostala. Ta gospoda ima časa dovolj, da si izmišlja razne državne tvorbe, toda delavski razred ne utegne čakati na urešnjenje meščanskih državno-pravnih ideologij. Zbrali smo se, govoreči hrvatsko, srbsko, slovensko, ker vemo, da tako ne moremo več naprej živeti, ker ni nikogar, ki bi nam hotel pomagati do poštenega življenja. Socialna demokracija je spožnala, da se ne more zanašati na buržauzijo, zato je vzel tudi to vprašanje v svoje roke. — Značilno je, da so vsi govorniki pri obdelovanju narodnega vprašanja pričali do triplizma. S tem je doživelva banrot in sijajno dokazala svojo absolutno nesposobnost za rešitev jugoslovanskega narodnega vprašanja. Proletariat se ne da zapeljati v vrtine meščanske politike. Herceg-Bosna je anektirana, in sedaj se avstrijski kapitalizem in ogrski fevdalizem prerekata, čeprav plen da naj postane. Dežele se dajo anektirati, narodi se ne dajo anektirati. Aneksijo vprašanje za nas še ni rešeno: rešile ga ne bodo velevlasti, narod sam mora odločiti svojo usodo. Svetišči in sovražniki so delajo iz Hrvatov in Srbov dva naroda, toda ne hrvaški, ne srbski proletariat nimata interesa na teh prepirih. Jugoslovenstvo zadobiva od dne do dne na pomenu in je že danes element za revolucioniranje Avstro-Ogrske. Proletariat, ki ne pozna historičnega državnega prava, mora živeti v zločinom, ki ga uganja buržauzija vsepošod, da zapelje

proletariat na kriva pota narodnega šov

KRITIČNA MNENJA, Poročila in RAZPRAVE

KOMENTARJI

Hrvatska bratska zajednica, ki ima svoj sedež v Pittsburghu, Pa., je pred dobrim tednom dovolila \$10,000 za pomoč pogažen Jugoslaviji. Ruskemu društvu za zdravniško pomoč je darovala \$2,500, in prav tako tudi Rdečemu križu Velike Britanije, Rdečemu križu v Kanadi in onemu v Združenih državah pa po \$500. V celoti znaša ta plemeniti dar Hrvatske bratske zajednice \$16,000. Krasen spomenik človeške plenitosti.

Podpora, namenjena za siromake v Jugoslaviji, bo dostavljena s posredovanjem Ameriškega rdečega križa.

Prihod slovenskega ministra
Snoj je izvral par dobrodošle, v katerih je opaziti tu pa tam dokaj očitanja, kar pa ni bogove kako kavalirsko, zlasti pa še ne, če se pomisli, da je minister Snoj pri tem popolnoma nedolžen.

Pod naslovom "Slovenci in jugoslovanski" pravi "Ameriška Domovina" v svoji številki od dne 17. t. m. med drugim tudi tole:

"Torej, da si bomo na jasem, v kakinem pravcu bomo ali bi sodelovali za bodočo Slovenijo. Po našem mnenju bi bilo edino priporočljivo, če bi bila nova Jugoslavija ustvarjena po vzorcu nekake federativne države. To je, da bi imel vsak narod v tej državi, Slovenci, Hrvati in Srbi, in če bodo hoteli, tudi Bolgari, svojo absolutno avtonomno državo, toda s skupnim parlamentom vseh teh držav. Edino ta način nove Jugoslavije bi bil sprejemljiv za ameriške Slovence in kolikor je nam znano, tudi za Slovence v stari domovini."

Prav je, če že sedaj začenimo misliti o tem, kakšna bodi Jugoslavija po sklenjenem miru. Ni napačno takšno razmišljanje. Da, še celo zelo nujno potrebno je. Ampak če to delamo, moramo biti povsem jasni v njem in povedati natanko, kako si zamišljamo novo Jugoslavijo.

To je storil ta list v svoji zadnjih številki ter povedal brez vsakršnih ovinkov, kako si on zamišlja novo jugoslovansko državo. V glavnih potezah so njegove smernice za povojo Jugoslavijo sledče: **Vsi štirje slovenski narodi naj dobijo federalno ljudovlado, v kateri naj ima vsak svojo kulturno in politično avtonomijo; ekonomski sistem naj bi bil tak, da bo v korist vsega ljudstva; zajamčena mora biti socialna zaščita**

pri delu, v starosti in bolezni; verstva naj bodo svobodna, a cerkev in duhovčino naj vzdržujejo pripadniki tistih cerkva, ne pa država (ločitev cerkve od države); popolna svoboda v duhu načela, da ima človek same pravice, nego tudi odgovornosti in dolžnosti, naj vladav v novi Jugoslaviji; nova država naj sodeluje z vsemi deželami po svetu v skupno človeško blaginjo; svobodne naj bodo šole, v katere se ne smejo cerkev prav nič vtikati; vse to naj se opira na načelo, da mora vladav služiti ljudstvu, ne pa ljudstvo hlapčevati vladu.

Kdor prečita oboje, bo prisnal, da mi nismo povrni pri takih rečeh.

Vprašanje glede naše podpare za naše nesrečne ljudi v Sloveniji porabi v zadnjem času zelo veliko tinte. Prepiramo se in pričkamo, kako in kdaj bomo poslali svojo pomoč, ko je še skoro ni nabранa.

Bolje bi bilo, če bi si zavali rokave ter začeli nabirati prispevke. Potem bi bilo vsaj nekaj vzroka za te prepire, če se mora biti kaj takega med nami. Pomožni odbor je postavljen, le menda tistih ni, ki bi nabirali.

Ce se že hoče kdo bahati, naj se baha z dejanji, ne pa s puhlimi frazami.

Nekaterim našim ljudem hudo roji Združena Evropa po glavi. Nekaterim le akademico, drugim pa kar po glavi. Obipoj pa kažejo presneto malo bistroumnosti in razsodnosti pri tem.

Kdor hoče govoriti o Združeni Evropi stvarno in prepiravljeno, se mora najprej počebiti v dušo in ekonomične razmere vseh tistih narodov, ki naj postanejo člani Združene Evrope. To pa niso maje se.

Saj se se Slovenci, Hrvati in Srbi niso dali združiti, pa če tudi so vsi troji slovenskega rodu in so si po jeziku zelo bližu. To pa zato ne, ker niso Slovenci boge koliko poznali Srbov, ti ne Hrvatov, Hrvati ne Slovencev in ti ne Hrvatov. Če se ne bodo poznali bolje, bo prav težko že samo tem trem slovenskim plemenom priti do združenja.

Pod naslovom "Italijanske ulice v Ljubljani" piše Enakopravnost tole:

"Z izgonom Slovencev hoče Mussolini doseči popolno italijanizacijo Slovenije, kolikor je

je v italijanskih rokah. Nas krajji že dobivajo uradna italijanska imena in z ulic Ljubljane, prestolnice Slovenije, so izginili slovenski napis. Na njihovo mesto so prišli italijanski napisi z italijanskimi imeni: Via Petrarca, Via Marconi, Via Tre di Maggio, Via Divisione Isonzo itd.

Zgodilo se je vse tako in je huje, kakor smo domnevali, ko smo trdili, da so italijanske obljube o spoštovanju našega jezik, naših običajev in kulturnih ustanov v Sloveniji samo pesel v oči in da bodo Italijani kaj kmalu začeli z brezobjavnim raznordovanjem našega naroda. Danes se že ne zadovljuje več s tem, da naše ljudi tlačijo in preganjajo, marveč so se, kakor vidimo, odločili, da naš narod popolnoma izgneje iz krajev, v katerih je živel že tisoč tristo let."

Tisti naši preverki, ki so pred nedavним prispevali po raznih ovinkih semkaj, pa nam hvalijo italijanske oblasti da nič koliko. Dejstva, ki so navedena zgoraj, govorijo povsem drugače. Italijanski laktotni niževi upati niti toliko, kolikor je zahtevalo.

"Nezavisna hrvatska država" nam pripoveduje v svoji izdaji od 20. t. m. z velikanškim navdušenjem o tem, kako se cel Zagreb čudom čudi neumornosti svojega "poglavnika", ki ga piše z veliko začetnicno. Danes že vsakdo ve, da dela "poglavnik" vsak dan 16 do 18 ur, pravi ves zadivljeni omenjeni list.

Mi mu prav radi verjamemo, če pomislimo, koliko dela in preglavje mu napravijo že samo hrvaški in srbski četniki, potem "komunisti". Židje itd.

Zdi se, da ga bodo Hrvatje kmalu razrešili vsega tista tega napornega dela. Bomba že treska po Zagrebu in tudi stroško.

Zal smemo tudi važnejšim sporodilom o britanskem parlamentu prav tako malo verjeti. Zapisnike parlamentarnih debat v hiši lordov vodijo na primer od leta 1509 in v knjižnici parlamenta tij z upravičenim ponosom pokažejo te zvezke. Vemo pa to-le: v 18. stoletju je delal te zapisnike znani pisatelj Samuel Johnson. Mnogo let kasneje je v pogovoru z Johnsonom njegov prijatelj Francis ves navdušen omenil neki govor Pitta starejšega; zdel se mu je najboljši od vseh slavnih parlamentarnih govorcev. Toda predpogoj je, da niti speaker (predsednik angleškega parlamenta) niti član zbornice nikogar ne vidijo. Pred nekako šestdesetimi leti je konservativna stranka izrabljala to okoljino, da je šikanirala republikanskega poslancea Herberta; vaskokrat, ko je prosil Herbert za besedo, se je dvignil kak konservativni poslanec, ki je razburjen po pokazal na tribuno in sporočil speakerju, da je opazil tuje v hiši: "Strangers are present." Speaker je moral nato prekiniti sesijo. Ta sala je trepla precej dolgo. Potem je postala dolgočasna.

Danes lahko pride vsakdo na sejo spodne zbornice — z eno izjemo. Ta izjema je angleški kralj; njemu je vstop v spodnjo zbornico najstrožje zabranjen. Kakor znaeno, je bil pojav Karla I. v spodnji zbornici v letu 1642. eden od povodov za revolucijo, ki je stala kralja življenje. V običajih spodne zbornice je zato še danes ta-le navada: na dan otvoritve novega parlamentarnega zasedanja pride kraljevi poslane, "čuvat črnega žezla", k spodnji zbornici, da povabi poslance v hišo lordov; pred vrati spodnje zbornice stojec čuvat "sergeant z orožjem", založen v vrata pred nosom kraljevega sla, ki potem trikrat ponovno potrka in sme še potem stopiti v zbornico.

Oprava spodne zbornice ni prav nič podobna opravi drugih parlamentov. Sorazmerno majhna dvorana in dejstvo, da ni nobene govorilne tribune, spremenjata naravnost vse značaj govora. Morda je radi tega angleška politična zgovornost tako neenaka francoski. Na sredi, pred dolgo mizo, sedi speaker v svojem srednjevščem oblačilu. Desno od mize sede ministri, za njimi njihovi pristaši: na levici sedi opozicija. Na preprogi ob obeh straneh mize so bili do nedavnega vteklane črte, ki jih ne sme noben govornik prestopiti; ta opreznost izvira še iz časa, ko so poslanci nosili bodala — črte so v razdalji, preko katere je nemogoče križati bodala. Danes seveda ni več potrebe za

Istočasno se je začela konstrukcija 103 drugih stanovanjskih skupin, ki bodo vsebovale 28.888 več hiš.

Med tem odpravljanje "slumov" nadaljuje tako uspešno, 18.773 stanovanjskih hiš, ki so bile obsojene kot neprimerne, so bile v tem obdobju porušene. V krajih, kjer se dela na obrambnih projektih, se je morala odlagati s porušenjem zastarelih hiš, kjer je pomakanje stanovanj tako veliko. — Common Council—FLAS.

Angleški parlament

Klub vojni Anglije, ki traja tretje leto, je v angleškem parlamentu še vedno dovoljeno svobodno govoriti. Minuli teden je komunistični poslanec William Gallacher rekel Churchillu, da je potvarjalec in nezamenljiv lažnik. V nočnem parlamentu, razen v ameriškem Kongresu, ne bi bilo kak takega mogoče. Toda Churchill ga ni pozval na odgovornost. Ob koncu parlamentarne seje se je komunist Gallacher opravil zbornici in rekel, da mu je žal, ker se je sposabil in izustil žaljive besede.

V slednjem podajamo po Aldanovu nekaj zgodovinskega ozadja o angleškem parlamentu, ki je zmožen ostati demokratična ustanova tudi v vojni.

Angleški parlament je najstarejša ali vsaj druga najstarejša tvorstva institucija na svetu. Škoda, da tej več stoljeti stari ustanovi ne odgovarja tudi enako staro poslopje: da načine poslopje parlamenta je novejšega datuma kakor Tavrijski dvorec in Bourbonska palača. Staro je osemdeset let. Staro poslopje je pogorelo v letu 1834.

V poslopnem kompleksu parlamenta se je ohranila iz starih časov, iz 11. stoletja, samo Westminster Hall: sijajna velika dvorana, ki je tesno zvezana z angleško zgodovino. Na različnih mestih tudi najdemo napis: "Na tem mestu Westminster Hall je stal Karl I. med svojim procesom..." "Na tem mestu..." itd. Določenost in natančnost napisov vzbuja smehljaj. Marsikdo bi mogel pripovedovati o tem, kako nastanejo taki napisi. Lep predmet za habilitacijski spis gorečega privavnega docenta (— delo, ki ga mora spisati, da postane nekdo docent na univerzi): "Slepstvo v zgodovini in zgodovina zgodovinskega slike.

Zal smemo tudi važnejšim sporodilom o britanskem parlamentu prav tako malo verjeti. Zapisnike parlamentarnih debat v hiši lordov vodijo na primer od leta 1509 in v knjižnici parlamenta tij z upravičenim ponosom pokažejo te zvezke. Vemo pa to-le: v 18. stoletju je delal te zapisnike znani pisatelj Samuel Johnson. Mnogo let kasneje je v pogovoru z Johnsonom njegov prijatelj Francis ves navdušen omenil neki govor Pitta starejšega; zdel se mu je najboljši od vseh slavnih parlamentarnih govorcev. Toda predpogoj je, da niti speaker (predsednik angleškega parlamenta) niti član zbornice nikogar ne vidijo. Pred nekako šestdesetimi leti je konservativna stranka izrabljala to okoljino, da je šikanirala republikanskega poslancea Herberta; vaskokrat, ko je prosil Herbert za besedo, se je dvignil kak konservativni poslanec, ki je razburjen pokazal na tribuno in sporočil speakerju, da je opazil tuje v hiši: "Strangers are present." Speaker je moral nato prekiniti sesijo. Ta sala je trepla precej dolgo. Potem je postala dolgočasna.

Danes lahko pride vsakdo na sejo spodne zbornice — z eno izjemo. Ta izjema je angleški kralj; njemu je vstop v spodnjo zbornico najstrožje zabranjen. Kakor znaeno, je bil pojav Karla I. v spodnji zbornici v letu 1642. eden od povodov za revolucijo, ki je stala kralja življenje. V običajih spodne zbornice je zato še danes ta-le navada: na dan otvoritve novega parlamentarnega zasedanja pride kraljevi poslane, "čuvat črnega žezla", k spodnji zbornici, da povabi poslance v hišo lordov; pred vrati spodnje zbornice stojec čuvat "sergeant z orožjem", založen v vrata pred nosom kraljevega sla, ki potem trikrat ponovno potrka in sme še potem stopiti v zbornico.

Oprava spodne zbornice ni prav nič podobna opravi drugih parlamentov. Sorazmerno majhna dvorana in dejstvo, da ni nobene govorilne tribune, spremenjata naravnost vse značaj govora. Morda je radi tega angleška politična zgovornost tako neenaka francoski. Na sredi, pred dolgo mizo, sedi speaker v svojem srednjevščem oblačilu. Desno od mize sede ministri, za njimi njihovi pristaši: na levici sedi opozicija. Na preprogi ob obeh straneh mize so bili do nedavnega vteklane črte, ki jih ne sme noben govornik prestopiti; ta opreznost izvira še iz časa, ko so poslanci nosili bodala — črte so v razdalji, preko katere je nemogoče križati bodala. Danes seveda ni več potrebe za

parlamentih dominjonov smojeigrati tudi biljard in tenis). Posvodi so spomeniki slavnih angleških državnikov. Ali se jih res kaj spominjajo? Lord George Hamilton pravi v svojih spominjih, da jih pozabijo že isti dan, ko se poslove od državne službe.

Ob obeh straneh razpravne dvorane sta dve galeriji za glasovanja: "Yes-lobby" in "No-lobby". V levo galerijo "No-lobby" gredo poslanci, ki glasujejo proti nekemu predlogu, v desno pa tisti, ki glasujejo za.

Courtney Ilbert, gotovo najboljši poznavalec britskega političnega življenja, pripoveduje, da navadno pred glasovanjem "win" — vodja frakcije sporoči svojim članom, kako naj glasujejo. Skrajno nevlijedno bi bilo, če bi kdaj kakega predgovornika imenoval po imenu. To se sporoča direktno mladim članom parlamenta v statutih; treba je reči: "visoko cenenjam gentleman, ki je nazadnje govoril" in podobno.

Sejna dvorana spodne zbornice je ozka in ne posebno udobna, sicer pa nimajo poslanci nobenega povoda, da bi se pritoževali nad pomanjkanjem udobnosti: na razpolago so jim odlična knjižnica, kavarna, restavracija z ločenimi mizami za vladno večino in opozicijo in soba za šah: to je edina, ki je dovoljena v parlamentu (v

Politika in delavski razred
Ni ga, niti ni moglo biti časa, v katerem se ne bi vedila politična. So, in treba je, da so ustavne, društva in organizacije, ki so nepolitične in ki se s politiko ne počečajo. Toda ne bi bilo treba, da bi bili ljudje, ki se ne udeležujejo političnega življenja. Nezanimanje za politiko je samo po sebi reakcionarno, ker posredno podpira tiste, ki so bodisi po svojem rojstvu, bodisi po bogastvu, navadno po enem in drugem v ugodnejšem družbenem položaju in ki so, da tako rečemo, že v sedlu. Vsi tisti, ki imajo čustvo človeškega dobrostanja, bi se moralni pečati s politiko, ker politična pasivnost pomeni izročati svojo usodo v tuje, več ali manj neznanje roke. Politiko so ozljali politični spekulanti, ki so videli v njej navadno trgovino, in politična budala, ki o novih in pogojih politike niso imeli nobenega pojma, dočim je resnična politika služba družbi, vredna najvišjih moralnih in duhovnih vrhov.

Kakor ni časa brez politike, tudi ni politike brez političnih strank. Krik proti političnim strankam, kakor so ga zagnali in spravili v modro vzhodno od Rena, ni nič drugega kakor zahteva najreakcionarnejše stranke, da ima ona sama strankarsko-politični monopol. Naj bo razcepljenost med članstvom pa največ krivi komunisti, njihni sotopniki in prijatelji v organizaciji sami.

Poseledica notranjih sporov je to, da nekateri člani že kar odprtih pripovedajo spojitev z demokratsko stranko, med tem ko se drugi zopet ogrevajo za republikanske.

Narodna demokratska stranka bi rada videla, da bi se ta organizacija stopila z njo, ker je, da ji je podpora kmečko-delavske stranke nujno potrebna. Demokratični načelnik Flynn je že storil vse potrebitno za spojitev.

Japonci zbirajo čajno listje
Na koncu zadnjega tedna je začela pobirati japonska vlada porabljeno čajno listje, da ga porabi za živilsko krmlo. Kakor se pričakuje, ga bodo nabrali okoli 30.000.000 funtov na leto.

**ZA LJONE TISKOVINE
VSEH VRST PO ZMERNIH CENAH
SE VEDNO OBRNITE NA UNIJSKO TISKARNO**

Adria Printing Co.
1838 N. HALSTED STREET, CHICAGO, ILL.
Tel. MOHAWK 4707

PROLETAREC SE TISKA PRI NAS

PRISTOPAJTE K

PRESOJANJE DOGODKOV DOMA IN PO SVETU

(Nadaljevanje s 1. strani.) diplomatična poročila, ki dohaja v Washington. Še pred kratkim so tako poročila razdelala pretežno mnenje, da je nemška zmaga neizogibna. Sedaj pa kažejo vesti, ki dohaja iz latinske Amerike, iz Vzhoda, iz podjarmiljenih dežel in iz daljnih krajev, kakor je n. pr. Indija, povsem drugačno razpoloženje v tem oziru. Poročila pripisujejo to izpremembo v mnenju večji del ogromnem nemškim zgubam v vojnah in opremi na Ruskem, potem uverjenju, da pojde Zedinjene države v vojno, in načratočemu prepričanju, da se more Anglija sedaj uspešno kosati z nemško zračno silo. Uradni Washington se strinja z vsem tem, dasi misli, da bo vojna dolga in huda, in se boji, da se morebiti Rusija ne bo mogla držati bogov, kako dolgo več.

London in Washington so vesti o zadnjih ruskih uspehih v ofenzivi na srednji bojni fronti močno razveselile. Ali to veselje jima je pokvaril novi strah pred bodočnostjo. Za tem je bil nujen in krepak sovjetski poziv za veliko večje dobavljanje ameriških in angleških vojnih potrebskih, zlasti pa letal. Moskva je zatrdila, da so se njene zračne rezerve sile skrle v sled podvognega prizadevanja nemške zračne sile, da bi uničila redce zračno moč. Nemci sedaj na vso moč prizadevajo uničiti rusko vojaško opravo, pa se rajši posvečajo temu poslu, kakor pa da bi se spuščali v velike talne boje z Rusi, ki so v številčni premoci. Anglia in ta dežela bi radi videle, da bi Rusija vzdrljala vsaj do novembra, ko nastopi prava zima. Zato bosta gledale predvsem na to, da pošljeta na Rusko preko Irana čim največ letal.

Filmikim delavcem preti splošna brezposelost to zimo, ker ne bo v Hollywoodu dosti novih proizvajanj pozimi. Razlogi za to so številni. Glavni med njimi je to, da je treba sedaj vladnega dovoljenja za vsak film, preden se sme kazati po gledališčih, in pa strah, da bosta vojna in obrambno delo povzročila pomanjkanje filmskih tehnikov in materijala.

Nobeno ljudstvo v Evropi se ni silje upiralo nemški zasedbi kakor Norvežani. Njihna vzajemnost je izjaviloma Nemcem poskus, da bi jim poskrbeli domačega "vodjo" v osebi smešnega Quislinga. V onemogli jezi je ta lutkarski ministriki predsednik imel pred kratkim govor, v katerem je ljudstvu zagrozil, da ga bo strl z nasilstvom in terorjem, če bo sedaj nasprotovalo njemu in njegovim nemškim gospodarjem. Temu so norveški delavci odgovorili s splošno stavko v Oslo, kar je dovedelo do razglasila nagle sodbe v tistem okraju. Temu so sledile aretacije na debelo in odstavitev mnogih unijiskih voditeljev. Dva vodilna norveška delavska voditelja Viggo Hansteen in Rolf Kikstroem sta bila ustreljena, mnogi drugi pa obsojeni na več let zapora. To surovo in nasilno postopanje pa ni pomirilo Norvežanov, nego je izvalo še večje jezo in mrzno po celem severu. Svedski tisk je odprt in brez ovinkov obsojal to nacijsko nasilstvo, čeprav je tamšnja vlada ustrezala Berlinu, kolikor je le mogla, med tem ko je Svedska delavska zveza odprla svoj letni kongres s sprejetjem resolucije, v kateri se izreka simpatij in vzajemnost z norveškimi delavci.

Sirija dobila neodvisnost Damask, Sirija. — Neodvisnost Sirije je bila oklicana dne 16. septembra. Dale so ji jo okupacijske oblasti "Svobodne Francije" in Šejk Tajedin Hasani je bil imenovan za prvega predsednika te najnovješte republike.

"Svobodna Francija" in Anglia sta doobile v oblast Sirije in Libanon meseca junija v kratkem boju od Francije, ki je vladala v teh levantskih državah pod mandatom Lige narodov.

Italija ima predsednikov govor za vojno napoved

Po poročilih iz Rima je izjavil Virginio Gayda na koncu minulega tedna, da je vladu, med tem ko je Svedska delavska zveza odprla svoj letni kongres s sprejetjem resolucije, v kateri se izreka simpatij in vzajemnost z norveškimi delavci.

Cehoslovački notranji minister Juraj Slavík je dejal, da ni sedanji položaj Slovanov razveseljiv. Sovražnik je zasuhil veliko število Slovanov, a ta sužnost ima v sebi same novega in boljšega sodelovanja med sorodnimi slovanskimi narodi. Iz te borbe proti nacijem in fašistom bo vzkliklo močnejše, trajnejše bratstvo med Cehoslovaki in Jugoslovani; če-

škoslavoško-poljsko sodelovanje se je že pričelo in do sporazuma med Rusi in Poljaki more priti vsak čas.

S svojim govorom v Iowiji si je Lindbergh nakopal splošno mrzljivo na glavo. Kaj bodo sedaj počeli z njim Wheeler in tovariši, se še ne ve. Organizacija "America First" je v hudi zadregi. Morda je Lindberghov govor začetek njenega konca. Plemenih gonj ne more trpeči demokracija. Lindbergh se je skopal poleg Roosevelta in Angliji tudi nad Zide ter s tem dal znamenje za začetek plemenih gonj v tej deželi. Mržna do židov ima korenine v vanki deželi. In tako jih ima tudi v tej. Ali zbrstela in zaceveta bi šele na zmagovalju fašistično reakcijo. In to se bo zgodilo tedaj, ko dobi Hitler to vojno, če je svet že tako popolnoma ponorel, da mu jo dovoli dobiti.

Amerika delavska stranka ni vnovič postavila Harryja W. Laidlerja za kandidata v newyorski mestni svet, ker je podpiral Normana Thomasa v zadnjih predsedniških volitvah in se ima zato za nasprotnika Rooseveltove zunanjosti politike. Laidler pa pravi, da to ne ustreza popolnoma resnicici, ker je za podporo demokracijam. Laidler je bil trden in nepokvarljiv socialist celih trideset let. V mestnem svetu je vodil svoje delavske tovariše v borbi za dostojno stanovanjske hiše in cenejšo elektriko. Te reči bodo potrebne, pa naj je vojna ali ne, in naravnost neumno je izobčiti poštenega človeka radi njegovih nazorov o stvareh, za katere sploh ni šlo v tem slučaju.

Vrste nosprotnikov naše zunanje politike se krhajo in drobijo

(Nadaljevanje s 1. strani.)

mehka do Japoncev, je tem rastel greben da nič koliko. Ko pa se je otrešla tiste tešilne politike in ustavila dovažanje vojnega blaga na Japonsko iz te dežele pa dejala, da ima mornarico pripravljeno za uveljavljanje svoje politike, je Japonec upadel tisti greben. Japonska je v defenzivni, kadar je washingtonska vlada oputila tešilno politiko.

Ameriška legija

Ameriška legija je na svoji konvenciji v Milwaukeeju zadnji teden odobrila zunano politiko Združenih držav, predsednika, armado in mornarico, se pognala za preklic nevratnostnega zakona in odstranitev zemljepljivih omejitev v gibaju ameriških čet.

Sirija dobila neodvisnost

Damask, Sirija. — Neodvisnost Sirije je bila oklicana dne 16. septembra. Dale so ji jo okupacijske oblasti "Svobodne Francije" in Šejk Tajedin Hasani je bil imenovan za prvega predsednika te najnovješte republike.

"Svobodna Francija" in Anglia sta doobile v oblast Sirije in Libanon meseca junija v kratkem boju od Francije, ki je vladala v teh levantskih državah pod mandatom Lige narodov.

Italija ima predsednikov govor za vojno napoved

Po poročilih iz Rima je izjavil Virginio Gayda na koncu minulega tedna, da je vladu, med tem ko je Svedska delavska zveza odprla svoj letni kongres s sprejetjem resolucije, v kateri se izreka simpatij in vzajemnost z norveškimi delavci.

"Svet ima pred sabo vojno napoved "de facto" washingtonske vlade, katere meja ni navedena, niti niso njeni temi določeni," je zapisal urednik v listu Il Giornale d'Italia.

Ako s Proletarcem soglašate, izrecite mu priznanje s pridivito novega naročnika.

PRED KRATKIM PRIJETA NACIJSKA SPIJONKA

Vzgoja značaja pri otroku

Nobena stvar ni proletarju takoj potrebna kakor kremenit značaj. Delavec, ki nima značaja, zlasti v takih dobah, kakor je današnja, kaj hitro podleže raznim izvendelavskim vplivom ter postane krščeni glavne zahteve proletarskega boja — namreč delavske solidarnosti. Prav zato pa je načela delavskih staršev, da tudi svoje otroke, ki naj v bodočnosti nadaljujejo njihov boj, vzgoje v značaje — potem se ne bo več dogajalo, da bi postali sinovi in hčere socialistov izdajalcij proletariata ali pa vsaj ljudje, ki jim je boj za novo družbo deveta brig.

Malokrat delavski starši pa se zavedajo, da je treba z vzgojo značaja pričeti pri otroku že v najranji dobi, že tisti hip, ko se otrok porodi. Novorojenete je kakor napisan list papirja in že prvi vtisi in doživljaji so včasih odločilne važnosti za vse njegovo poznejše življenje. Kolikokrat se pozneje starši pritožujejo nad samovoljnostjo, trudovratnostjo, ne-socialnostjo svojih otrok, ne zavedajo pa se, da so vse te napake zadržali v otroku sami že v najzgodnejši njegovi dobi.

Samo nekaj vzgledov!

Po težkem in trudopalem dnevnu delu položi delavska mati dojenčka v zibel in nato leže tudi sama v postelji, da si nabere novih moči. Komaj zadrmlje, se že začne nočni koncert: njen ljubljeneček se začne detri na vse pretege, zahtevajoči hrano. Nespatnemati mati mu ustreže — včasih celo po večkrat v eni noči, samo da ga uteši. Mali kričač, ki mu je včasih komaj osem dni, je postal takoj zmagovalec, recimo, nad tridesetletno materjo. S tem je napravil doktorski izpit za življenje: svoji samovolji hoče odsle pokoriti vse in mati se često niti ne zaveda, da si vzgaja nasilnega človeka, ki se ne bo znal v poznejsem življenu podrediti celoti. Razen tega pa ob takem nočnem življenu ne mati ne otrok telesno ne uspevata. Zato je priporočljivo, da matere zvečer otroka osmislijo, ga nadoje, polože v zibelko, nato pa — mir. Prvo, drugo, mogoče celo tretjo noch bo dojenček kričal; ko pa bo spoznal, da ne doseže ničesar, se bo umiril in spel ponoc brez kričanja in vriščanja. V njegovo bistvo pa se bo globoko, čeprav nezavestno, zarezala zavest: da so človekovi samovolji postavljene meje.

Pa tudi sicer se vse prečestost pregradi matre, babice, tetete in kar je še sličnih ljudi, ki spadajo v bližnjo "žlato", proti vzgoji značajnosti. V mnogoterih družinah je otrok središče vse družine, pa ne samo družine, nego tudi gostov, kar določi v zadnjem stoljetju.

Kadar kdo postane res pregradi pregradi matre, babice, tetete in kar je še sličnih ljudi, ki spadajo v bližnjo "žlato", proti vzgoji značajnosti. V mnogoterih družinah je otrok središče vse družine, pa ne samo družine, nego tudi gostov, kar določi v zadnjem stoljetju.

Kadar vam kak spis v Proletarju ne ugaja, pomnite, da je to list za misleče čitalje, ne za cenzorje!

Ukrajinska prestolnica Kijev

Kakor vse kaže, je Kijev, najstarejše rusko mesto in prestolnica ukrajinske sovjetske zvezne republike, zopet v nemških rokah. Ali to pot so si ga moralni Nemci izvojevati. Obligali so ga dva meseca.

Kijev je tretje največje mesto v Uniji sovjetskih socialističnih republik in njegovo prebivalstvo šteje po zadnjem ljudskem štetju 846,293 ljudi.

Ker je Ukrajina žitница Evrope, je Kijev važen za njeni industrije in trgovino.

Topljenje železe, izdelovanje tobaka in mletov žita v moko so glavne industrije mesta Kijeva. Stiri železnicne imajo svoja iztočišča v Kijevu.

Kakih 80 odstotkov prebivalstva tvorijo Ukrajinci, ostali prebivalci pa so Rusi, Židje, Poljaki, Nemci, Moldavci, Grki, Bolgari in Belorusi.

Kdaj je bilo mesto ustanovljeno, se ne ve natanko. Toda Kijev je bil središče slovanskega gospodovanja na Ruskem in l. 988. je bil vodilno mesto v deželi.

Peter Veliki je porušil mesto v 17. stoletju. L. 1240. so Mongoli razdejali Kijev. Za tem je prišel Litom v roke ter ostal v njih oblasti tja do l. 1659., ko so ga polasti Poljaki, ki so ga obdržali do l. 1654. Tedaj pa je bil pripojen k Rusiji.

Ukrajina je postala sovjetska republika l. 1923.

Vodi jo George Marchant

POSLUŠAJTE

vsako nedeljo prvo in najstarejšo jugoslovansko radio uro v Chicagu od 9. do 10. ure dopoldne, postaja WGES, 1360 kilocycles.

ki pridejo vanjo. Zmeraj ga miluje, se z njim peča, inče le malo zajavka, takoj vse skupaj — kakor pri požaru. Tak otrok hoče kmalu imeti zmeraj koga pri sebi, ki se mu mora v vsem ukloniti, sicer se zateče k preizkušenemu sredstvu: joku, ki z njim vse zatirane in izkoriscane in ta siba po upravu po proletarcih. — Pametna mati bo zato često prepustila otroka samemu sebi in njegovim igrami in ne bo dopuščala, da ga sorodniki neprestano prekla-

jo iz rok v roke.

(Po Schrotu.)

PRIREDBE KLUBOV J. S. Z.

SEPTEMBER

BRIDGEPORT, O. — Konferenca JSZ in PM v nedeljo 20. septembra na farmi s. Skoffa na Bartonu.

NOVEMBER

CLEVELAND, O. — Koncert "Zarje" na Zahvalni dan v četrtek 20. novembra v SND na St. Clair Ave.

CHICAGO, ILL.

— V nedeljo 30. novembra koncert Save v dvorani SNPJ.

DECEMBER

CHICAGO, ILL. — V sredo 31. decembra noveletna zabava kluba št. 1 JSZ.

MAREC 1942.

CHICAGO, ILL. — V nedeljo 15. marca 1942 prireditev v korist Proletarja v dvorani SNPJ.

CHICAGO, ILL. — V nedeljo 26. aprila koncert Save v dvorani SNPJ.

Listen to

PALANDECH'S YUGOSLAV-AMERICAN RADIO BROADCAST

Every Saturday, 1 to 2 P. M.

STATION WHYP

1520 kilocycles

(First Station on Your Dial)

Featuring a program of Yugoslav Folk Music

BARETINGIC & SON

POGREBNI ZAVOD

Tel. 20-361

424 Broad Street

JOHNSTOWN, PA.

PRISTOPAJTE K SLOVENSKI NARODNI PODPORNI JEDNOTI

NAROCITE SI DNEVNIK

“PROSVETA”

NO. 1776.

Published Weekly at 2301 So. Lawndale Ave.

CHICAGO, ILL., September 24, 1941.

The Housing Problem

One of the important elements for a decent existence and happiness of human beings is shelter, and yet one third of the nation's families live in homes below a minimum standard of health, decency, and safety. In Chicago, for instance, one out of every five homes is substandard.

Substandard homes are those either physically unfit for human habitation, lacking toilet, bath, and running water, inadequately heated or insulated, poorly ventilated and dark, or extremely overcrowded.

America needs more and better homes. It has been estimated that the rate of increase of families far exceeds even the normal home building rate. This has resulted in a housing shortage, and it is estimated that by 1950 there may be a shortage of nearly nine million homes in this country. In addition, millions of substandard homes need replacement.

S L U M S

Slums and substandard homes are very costly to society, to government, and to owners of property.

Slums contribute heavily towards breeding disease, crime, and social ills. They prevent large portions of our population from having minimum standards of living and from becoming healthy citizens. Families are forced to live in substandard homes because decent low rent homes cannot be constructed profitably for their use. Slums cause a higher cost for municipal services; yet they contribute little toward their payment.

In New York, 33 per cent of the criminals came from substandard districts housing 10 per cent of the population. In Cleveland, 47 per cent of delinquency came from slum areas, comprising only 17 per cent of the total city area. In Chicago, 25 per cent of juvenile delinquency came from substandard districts occupying 6 per cent of the city's area. A Chicago slum district costs the taxpayers six times as much annually as is paid back to the city in taxes.

To remedy slums, decent homes must be supplied for low income families, if necessary, with public aid and subsidy.

Out of experience and need the public housing program has been developed to create a supply of homes for the lowest income groups.

HISTORY OF PUBLIC HOUSING PROGRAM

Public housing is relatively new in America, though other countries have had public housing for a number of years.

Public housing began in America as a demonstration and emergency employment measure under the Public Works Administration in 1933. Fifty-one projects for 21,700 low income families were built at a cost of \$134,000,000. In 1937 public housing ceased under the PWA, and a vast, decentralized program of low rent housing began with the passage of the United States Housing Act. Most of the projects built under the PWA program have subsequently been leased to local authorities for operation.

SLUM CLEARANCE

Public housing projects must eliminate substandard housing as well as provide decent homes for low income families.

Under law, the Housing Authority may build housing projects either on slum or vacant sites. In either case clearance is achieved because the federal law requires the elimination of an equal number of substandard units on or off the project site by repair or demolition.

Land for housing project is obtained through direct purchase or by the exercise of the power of eminent domain, if necessary.

TENANTS

Tenants in public housing projects must be families in the low income group who live in substandard homes and who cannot afford to pay private enterprise for decent homes.

The U. S. Housing Act stipulates that to be eligible for admittance to projects, families may not have incomes which exceed the rent by more than five times (six times in the case of families with three or more minor dependents). However, the Chicago Housing Authority has set the maximum income at admission at roughly four times the rental for all families because of the large number of low income applications received. Since January 1, 1940, no families have been rejected for too low income.

COMMUNITY ACTIVITIES

Families living in the projects have the same rights and privileges as in any private residence.

For the families directly benefited as well as those of the outside community, housing means more than just a clean, decent, modern house with plenty of heat, hot water, light, and air. It has meant the development of a community life of the type found in many suburban neighborhoods. Tenant families have found that keeping a pleasant livable atmosphere in their community and their homes has necessitated taking an active interest and pride in their own and their neighbors' accomplishments. Cooperation in the use of play and recreation space, laundries, and the lawns is promoted through many tenant organizations.

Truck Committee Recommends 40 Cents Minimum

Establishment of a 40-cents-an-hour minimum wage in interstate truck transportation was recommended in a report filed today with General Philip B. Fleming, Administrator of the Wage and Hour Division, U. S. Department of Labor, by the Property Motor Carrier Industry Committee.

This minimum, if approved after a public hearing soon to be scheduled, will increase the wage of more than 70,000 workers employed by about 40,000 truck operators. The industry employs about 600,000 workers. Testimony before the committee showed that few "over-the-road" employees will be affected by the minimum. Most of those presently paid less than 40 cents an hour are terminal employees, loaders and clerical workers. Truck lines whose wage bill will be materially increased are those operating in the south.

The motion to recommend the 40 cents minimum wage was carried by a vote of eleven to seven, the six employer members and one public member in the minority, at the end of a four-day meeting at which many truck operators were heard as witnesses.

Postal Employees Seek Higher Salary Rates

Two unions of postal employees affiliated with the American Federation of Labor—The National Federation of Post Office Clerks and the National Association of Letter Carriers—went on record at their conventions for wage increases.

Each of the union voted to carry on intensive work for legislation to establish a salary scale of \$2,600 to \$3,000 a year in place of the present range of \$1,700 to \$2,100. Both unions stressed the fact that postal wage rates have not been raised since 1925 and that rising living costs justify increases now.

America Will Win Production War Against Axis

MILWAUKEE, Wis.—America will win the war of production against the Axis powers. President William Green of the American Federation of Labor flatly predicted in an address before the American Legion convention here.

This war of production is not being waged by men in uniform but by free American workers.

A Hard and Heroic Age

"It's a terrible world," people keep saying. They are thinking back to 1927 or 1913. In those days you could earn your pay and go to a ball game. There was no Hitler to worry about. Democracy was O. K. At least Lincoln said it was, and he should know.

The pessimistic tear-droppers always imply that they had nothing to do with making life what it is. The world went sour on account of the weather or the operations of some far-off outside malevolent agency. Dictators came up, race prejudice appeared, people—other people—became hard and bitter and distrustful.

All of this means, simply, that the world we live in is not the world for which a lot of our fellow-citizens were conditioned. Their parents did not prepare them for it. The schools did not educate them for it. The churches did not emphasize the virtues needed in it.

We live in a hard and heroic age. People die by the millions. Young men fly into the air to fight like birds of prey. Young women, gently bred, stand all night on roofs to meet the threat of fire. And right here in America, among the green hills of New England, on the fruitful plains of the Ohio Valley, and on the golden coast of California, young men and women are learning to deal with guns and planes and tanks in order that they may deal death or fend it off.

Every day the papers carry tales of adventure by sea and air that make the sagas of the Middle Ages sound sissy.

When men and women shake their heads and say: "It's a terrible world," they are merely confessing their unfitness for it. If this is a terrible world, so was every great, creative age since time began. Like all supreme periods this one calls for heroic action and offers supreme rewards. If we surmount the sniveling nostalgia for years slack laziness we can become builders of a new world.

—The New Leader.

JOINT AFL-CIO MEETING PROPOSED

BRIDGEPORT. — Peace between the AFL and CIO in Connecticut was asked in a resolution introduced by the New Haven local of the Cigarmakers' International Union on September 3 at the 56th annual convention of the Connecticut Federation of Labor.

The resolution proposed that immediately after the convention closes September 5, AFL officers "set in operation a move designed to bring about unity between the ranks of the AFL and the CIO" through a joint state convention late in November.

GREEN PRAISES NORWAY LABOR

WASHINGTON, D. C. — William Green, president of the Amer. Federation of Labor, declared that the resistance of Norwegian workers against Nazi occupation "constitutes one of the most heroic chapters of trade union history."

He declared that while "there is little in the way of concrete assistance that American workers can offer their Norwegian colleagues in the present crisis," he could promise them that at the end of the war and the destruction of Hitlerism the A. F. of L. "will see to it that the economic, political and social rights of free workers are restored the world over."

HUNGRY MEXICANS STRIKE

MEXICO CITY. — At least six major strikes have recently broken, are currently being fought or are announced for the near future in Mexico.

Strikes against the government-owned railways and oil administrations, against the private phone company, the U. S. film distributing agencies, the great Penoles mining and smelting company and a political general strike in the state of Veracruz against labor-baiting Governor Jorge Cerdan are the main developments.

Ford Photo-History

Story of the auto workers' triumphant campaign against Fordism—biggest victory for organized labor this year—is now in writing and pictures (mostly pictures) for all to see. The United Automobile Workers union has just issued a photo-history booklet entitled "V-8 VICTORY! — The Story of the Great Ford Strike of 1941." The booklet has been distributed to every Ford worker in the nation.

Copies are available from the union's international education department at 281 W. Grand Boulevard, Detroit, for 25 cents.

VIVE LA FRANCE!

"France," writes the Paris newspaper L'Oeuvre, "is becoming one of the battlefields where the forces of the New Order confront those of destruction." This is a significant admission in a Nazi-controlled organ which uses the phrase "forces of destruction" to mean the peoples everywhere who are striving to overthrow Nazi tyranny and to frustrate Hitler's attempt to dominate the world. It is an admission that France is not knocked out of the war and that, inside the enemy's lines, Frenchmen by the million are fighting in the battle for freedom. They are fighting with bare hands against heavy odds, with no advantage save their numbers and their faith. In the occupied zone they face, in addition to the Vichy police, the German army and the Gestapo, which has raised repression to new heights of scientific brutality. In Vichy France they must bear the hostility of their own government, which slavishly duplicates every measure of suppression enacted by the Germans.

But the voice of Vichy is not that of France. For the true republic Edouard Herriot, former Premier and mayor of the great city of Lyons, speaks in the September issue of the American Mercury. A semi-prisoner in his own land, he cannot comment freely on current events. But reminiscing about his travels in Britain and the United States he has found means to convey his lack of sympathy for the Petain regime and his confidence in the final victory of democracy. Speaking of his part in establishing the Entente Cordiale he says: "I have been convinced that Great Britain and France are two complementary nations destined together to defend liberty, human individuality, human justice. I believe it today in 1941 just as I believed it in 1906." Turning to America he pays a warm tribute to our democratic institutions, which the New Order declares outmoded, and to the President—the constant butt of the French Quislings.

No one who has known France can believe that Petain is a better spokesman for its present hopes than Mr. Herriot. When the old Marshal asks Frenchmen to follow him blindly into the Nazi camp, we can be sure that the instinctive reaction of the French Quislings.

No one who has known France can believe that Petain is a better spokesman for its present hopes than Mr. Herriot. When the old Marshal asks Frenchmen to follow him blindly into the Nazi camp, we can be sure that the instinctive reaction of the French Quislings.

—The New Leader.

What Autumn Means

To Wise Motorists

The arrival of Autumn means many things to the wise motorist. He is keenly aware of the fact that the re-opening of school necessitates extreme caution when driving through these areas, as children frequently dart into the streets. He knows from practical experience that fallen leaves, when wet, are almost as slippery as ice, spelling danger to motorists. Also, he knows that Autumn's longer periods of darkness require increased vigilance to avoid traffic hazards and accidents.

Regarding motor vehicles, he knows that, because Summer brings the most use of a car, it is essential that a careful check-up be made in early Autumn. Due to constant use through Summer months, owners generally do not take time to give it proper service. With the coming of cooler Autumn days, there are sure to be some things needing attention. A thorough check-up usually means the owner can save money and also add to his motoring enjoyment through the knowledge that his car is mechanically safe.

I wish to emphasize that the American Federation of Labor respects only dues-paid membership, as shown by our books and official records. Ours is not a claimed membership; it is an official, tax-paid membership.

—The New Leader.

THE MARCH OF LABOR

LIMITATION OF EMPLOYMENT OF CHILDREN UNDER 16

With the Fall term of school started, warning was issued last week by Thomas O'Malley, Regional Director, Wage and Hour Division, U. S. Department of Labor, that full-time employment of children under the age of 16 during school periods is contrary to the child labor provisions of the Fair Labor Standards Act.

Katherine F. Lenroot, Chief of the Children's Bureau, Department of Labor, which is charged with administration of the child labor provisions, pointed out that the basic minimum age established by the Act is 16. However, Regulation No. 3 of the Bureau provides that minors between 14 and 16 years of age may be employed in certain non-manufacturing and non-mining occupations outside of school hours, but limits such employment to three hours per day and 18 hours per week while school is in session. During school vacations-periods, the hours may be extended to eight per day and a total of 40 in one week. Working hours for children of these ages, in general, must be between 7 a. m. and 7 p. m.

Mr. O'Malley, whose force of inspectors assists in enforcement of the child labor provisions of the Wage and Hour Law, said that while these provisions are more lenient with respect to children employed in agriculture, they do apply to minors so employed during the periods when they are legally required to attend school.

The Act itself makes provision for parents or custodians of children to employ their own children under 16 years of age—the basic minimum set in the Act—in occupations other than manufacturing or mining. "Representatives of the Wage and Hour Division and of the Children's Bureau are on the alert to see that violations of the law and regulation are not permitted," Mr. O'Malley said. "Because of the increase in employment caused by the national defense effort there may be an inclination on the part of employers to retain 14 and 15 year old children on full-time jobs during the school year. However, there is no justification for such action, and we will rigidly enforce the provisions of the law intended to eliminate such practices."

SAFETY SLANTS

How Times Have Changed!

The British Trade Union Congress, London reports, has rejected the government's proposals for "wage stabilization."

Organized labor points out that prices and profits have not been "frozen" and that conservative authorities acknowledge cost of living is up 40 percent.

The wet leaf, when on pavement, is the banana peel of traffic.

How much are traffic accidents hindering the defense program? If ever you have asked yourself this question, the following is illustrative:

Labor lost by workers killed and injured in traffic alone during the first seven months of this year could build 20,000 fighter planes, or 50,000 light tanks, or twelve battleships, a study by the Illinois Automobile Club reveals.

*

Safety pays with school days.

*

Famous Last Words: "I'll have my brakes fixed tomorrow!" *

To protect kids Avoid Skids.

FOOD PRICES

As the family pocketbook groans when it pays the bill for cabbage, pork chops, oranges and other food for the family, the U. S. Bureau of Labor Statistics announced this week that food prices paid by moderate-income families are now 15 per cent higher than at the outbreak of the war in 1939.

HEH, HEH!

You say your sister makes up jokes; then she's a humorist?"

"No, she works in a beauty parlor."

DEFINED

A hick is a person who looks both ways before crossing a one-way street. A city man is one who doesn't look at all.

*

A GOOD FAMILY

The father of success is work. The mother of success is ambition. The eldest son is common sense. Some of the other boys are:

Perservance, honesty, thoroughness, foresight, enthusiasm, cooperation. The eldest daughter is character. Some of her sisters are:

Cheerfulness, loyalty, courtesy. Care, sincerity, harmony. The baby is opportunity.

Get acquainted with the old man.

And you will be able to get along

Pretty well with the rest of the rest of the family.

A GOOD UNION MEMBER

Knows the facts before he argues; Listens to the other fellow's point of view; Stands up for his own rights and the rights of his union brothers and sisters; Never starts a fight unless he can win it; Never fights a fight unless he is proven wrong; Admits he's not right all the time; Is quick to excuse the mistakes of others, and slow to excuse his own; Helps "George" do it, when there's work to